

for at skulle finansiere nettoudbetalinger på 300-400 mill. kr. årlig; i fjor var der derimod et kasseoverskud på 300 mill. kr., og i år kan vi vel vente et kasseoverskud på omkring 450 mill. kr.

Den betydelige konsolidering af den finansielle stilling afspejles i bevægelserne i *statsgælden*. Fra 1951 til 1958 var gælden uafbrudt stigende — fra 7,4 til knap 9 milliarder kr. — men i de tre finansår fra 1958-59 til 1960-61 vil gælden, efter alt at dømme, være nedbragt med et mindst lige så stort beløb som det, den voksede med i de foregående syv år. Denne nedgang i gælden er især kommet til udtryk i et stærkt fald i gælden til nationalbanken og har dermed ført til en vis formindskelse i likviditeten i samfundet.“

Konjunkturopsvinget havde medført en *stigning i statens indtægter* og blandt disse især i forbrugsafgifterne, som på tre år var forøget med godt 35 pct. „Vi har endvidere fra i år kunnet se, hvorledes væksten i de skattepligtige indkomster har medført et større provenu af indkomstskatten. Også andre statsindtægter er blevet forøget som følge af den almindelige økonomiske fremgang; det gælder således statsvirksomhedernes overskud og afdragene på statens udlån. Virkningerne på statens udgifter har vel i det hele været mindre udprægede, men de er dog på enkelte områder slående nok. Jeg kan her nævne, at statstilskuddet til arbejdsløshedskasserne fra 160 mill. kr. i 1957-58 er faldet til under det halve i indeværende finansår. Vilkårene på lånemarkedet har fremskyndet afviklingen af statsfinansieringen af boligbyggeriet, og nedgangen i statsgælden har medført et fald i renteudgifterne.

Det er værd at understrege, at denne styrkelse af statsfinanserne ganske overvejende er sket automatisk i kraft af den almindelige økonomiske fremgang, og det skyldes ikke nye finansielle indgreb. Tværtimod har vi i denne periode kunnet lempe skattepolitikken på en række områder. Jeg skal her bl. a. pege på de i 1957 gennemførte nye afskrivningsregler m. v., som i de første år — altså i de just gennemlevede år — måtte virke som en lempelse, nedsættelsen af satserne i indkomstskatten både i fjor og i år, nedsættelsen af formueskatten og lempelsen af nogle forbrugsafgifter, bl. a. motorbeskatningen. I samme tidsrum har man tillige kunnet tilbagebetale eller konvertere den bundne opsparing fra begyndelsen af 1950erne, ligesom der i disse dage finder en fortidig udlevering af stabiliseringsobligationerne sted.

Virkingen af disse forskellige forholdsregler kommer bl. a. til udtryk i, at de samlede statsindtægter til trods for progressionen i beskatningen og den stærke stigning i det afgiftsbelagte forbrug kun er steget uvæsentligt stærkere end befolkningens indkomster.“

Finansministeren betegnede det som et meget stort gode, at vi havde kunnet opnå den stedfundne forøgelse af budgetoverskuddet direkte i kraft af højkonjunkturernes virkninger på statens indtægter. „Vi har derigennem kunnet undgå nye finansielle forholds-